

Kreacja świata

Autor tekstu: **Joanna Smolińska**

Kiedyś świat obiegła anegdota o Picassie. Znajomy zaczepił go na ulicy i spytał: „dlaczego nie maluje Pan rzeczy takimi, jakie są w rzeczywistości?” Picasso spojrział zdziwiony. „Naprawdę nie rozumiem, co Pan ma na myśli?”. Poczym mężczyzna wyjmując fotografię swojej żony z kieszeni. „Proszę spojrzeć tak wygląda naprawdę moja żona”. Picasso przyglądał się fotografii i w końcu odpowiedział; „Jest bardzo niska, nieprawdaż? I jakby trochę płaska?”.

Jak wyglądała żona, czy była taka, jaką widział jej mąż, czy artysta? Zakładając, że rzeczywistość jest wielowymiarowa, a świat jest nieskończoną liczbą możliwych wrażeń zmysłowych, kto ma rację? Obaj, każdy w ramach swojej własnej rzeczywistości.

To, czy zobaczymy na tym rysunku młodą, piękną kobietę, czy pomarszczoną staruszkę, zależy od nas samych. Jeśli widzimy piękną, zadbaną kobietę w kapeluszu, to nie oznacza, że się mylimy. Jeśli zobaczymy starszą pomarszczoną babcie — też mamy rację. Sami decydujemy o tym, kogo widzimy.

Świat jest tak złożony, bogaty i rozległy, a my jesteśmy zdolni postrzegać jego niewielką część. Ten wycinek rzeczywistości przesącza się przez filtry powstałe w wyniku unikalnych doświadczeń, kultury, języka, przekonań, postaw, wartości, zainteresowań i założeń. Bez względu na to, jaki jest ten świat, do jego poznawania każdy sporządza swoją mapę. Tworzenie indywidualnych map (odzwierciedlenie rzeczywistości w umyśle) jest analogią tego, co robimy: mówi o tym, jak nadajemy światu znaczenie. Mapa nigdy nie jest dokładnym odzwierciedleniem terenu, dla którego została wykonana. Zajmuje się tym, co nas interesuje ignorując inne aspekty otaczającej rzeczywistości. Filtry, które zakładamy na wrota naszej percepcji, determinują rodzaj świata, w jakim żyjemy. Jeżeli artysta, matematyk i biolog wybraliby się na wycieczkę w góry, każdy z nich będzie zauważał i doświadczał zupełnie różnych rzeczy. Wszystko zależy od ich indywidualnych map umysłowych. Jeżeli będziemy szli przez życie w poszukiwaniu doskonałości, to na pewno ją dostrzeżemy i doświadczymy. Jeżeli poszukujemy problemów, napotkamy problemy. Zgodnie z arabskim przysłowiem: „To, jak wygląda kromka chleba zależy od tego, czy jesteś głodny czy nie”.

Nasze wewnętrzne mapy złożone z indywidualnych doświadczeń i wrażeń decydują o tym jak, wygląda nasz świat. Bardzo zawężone przekonania, zainteresowania i percepcja, czynią rzeczywistość zubożałą i nudną. Dokładnie ten sam świat może być bogaty i ekscytujący. Człowiek ma wolny wybór, gdyż wybiera rzeczywistość, w której chce żyć. Świat może

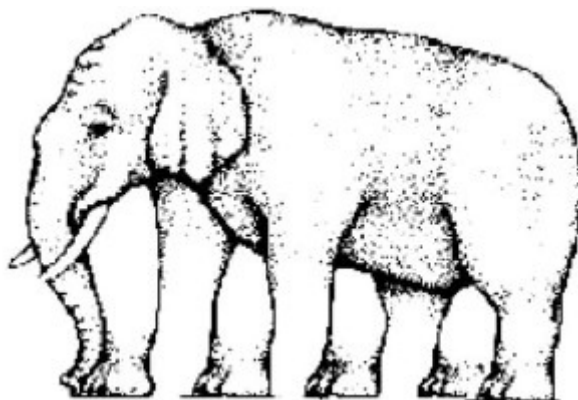
wydawać się nudny, kiedy nasze wewnętrzne mapy nie ulegają zmianie i jesteśmy zmuszeni patrzeć na coś tylko z jednej perspektywy, nie zdając sobie sprawy w danym momencie, że można widzieć, myśleć i czuć inaczej. Jeśli życie ma być ekscytujące, doskonalimy swoje mapy modelując w ten sposób nasz świat. Mapy doskonalimy całe życie uczestnicząc w procesie poznawczym, to czyni świat głębokim i ciekawym. Każdego dnia jesteśmy w stanie spojrzeć na jeden aspekt rzeczywistości z różnych perspektyw, analogicznie jak w malarstwie kubistycznym, gdzie ta sama wiązka światła pada na jeden przedmiot z wielu różnych stron. Wzbogacając swoje mapy kreujemy osobowość i modelujemy nasz świat uczuć i doznań, to zwiększa radość życia i nadaje mu ogromne znaczenie. Proces modelowania ułatwia kontrolę nad rzeczywistością, gdyż zaczynamy dostrzegać inne alternatywy działań. A to pozwala na osiągnięcie oczekiwanych rezultatów i czyni nawet przykre, negatywne doświadczenia konstruktywnymi dla naszego życia.

Z tego względu, że każdy nosi w sobie swoją mapę, niepowtarzalną osobowość i styl tego, co robi, nigdy nie znajdziemy uniwersalnych technik osiągania sukcesów. Jesteśmy w stanie natomiast opanować sztukę tworzenia indywidualnej doskonałości. Poprzez dokładne odwzorowanie i zrozumienie naszych map, badanie struktury subiektywnego doświadczenia, przyglądanie się temu, w jaki sposób organizujemy to, co widzimy, słyszymy i czujemy oraz jak opracowujemy i filtrujemy zewnętrzny świat poprzez nasze zmysły. Badamy również, jak wyrażamy to w języku i jak działamy, zarówno celowo jak i niezamierzenie, uzyskując określone rezultaty. Jak wydobyć z siebie i z innych to, co najlepsze? Taka umiejętność może być szczególnie przydatna nie tylko dla tych, którzy chcą stale ulepszać swój świat, mieć nad nim kontrolę, poprawiać jego jakość i dążyć do samodoskonalenia, ale również dla tych, którzy mają ogromny wpływ na kreację świata innych, aby pomóc w osiąganiu celów, jakich szczerze pragną. Kiedy zrobimy coś tak wspaniale, że zapiera nam dech w piersiach, czujemy się naprawdę zachwyceni. Wtedy często się zdarza, że nachodzi nas refleksja: Jak do tego doszło? Jak to zrobiliśmy? Gdyby w słowniku trzeba było umieścić krótką informację o tym, co trzeba zrobić, aby odnieść sukces, najtrafniej oddaje to instrukcja, którą każdy czytelnik powinien przerobić zgodnie ze swoimi wartościami: sukces to trzy rzeczy: wiedzieć, czego się chce, mieć klarowną idee celów w każdej sytuacji, po drugie zachować czujność, aby rejestrować, co otrzymujemy; po trzecie zachować elastyczność i ciągle zmieniać to, co się robi, dopóki nie otrzyma się tego, co się chce. Brzmi to tak banalnie, jak definicja z poradnika, w którym jest napisane wiele mądrych rzeczy prostymi słowami, jednak często nieprzekładalnych na praktykę. Już samo sformułowanie celu wydaje się rzeczą niezwykle trudną. Zwykle do celu poruszamy się zygzakiem, dlatego należy cieszyć się podróżą i uczyć się czegoś po drodze.

Przykład:

- Czy mógłbyś mi łaskawie powiedzieć, w którą stronę mam pójść stąd? - pyta Alicja z Krainy Czarów
- Zależy to w dużym stopniu od tego, w którą stronę chcesz pójść - odpowiada kot
- Nie zależy mi na tym, w która.. — odpowiada Alicja
- Wiec nie ma znaczenia, w która stronę pójdziesz — odpowiada kot. **[1]**

Wiedzieć, czego się chce jest niezwykle trudnym zadaniem, nie tylko dla fikcyjnych postaci, ale także dla każdego żywego człowieka. Coś, co na pozór wydaje się oczywiste, w praktyce nabiera innych wymiarów, tak samo, jak oczywiste wydawało mi się, że słoń ma cztery nogi.

Ile słoń ma nóg?

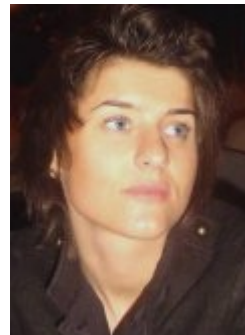
Przypisy:

[1] Lewis Carroll, *Przygody Alicji w Krainie Czarów; O tym, co Alicja odkryła po drugiej stronie lustra*, przeł. Maciej Słomczyński, Wrocław 1990, Wydawnictwo Dolnośląskie, s.61.

Joanna Smolińska

Studiuje psychologię. Zainteresowania: "psychologia narracyjna, czyli życie jako opowieść, a im piękniej potrafimy opowiedzieć własną historię, tym barwniejsze staje się nasze życie. W ludziach interesuje mnie najbardziej brak osobowości, lub też próba jej tworzenia poprzez dialogi z innymi.

Religia interesuje mnie jako zapożyczona tożsamość, bo w jej magię wierzą tylko ci, którzy się boją uwierzyć, że nie ma Boga i nie ma tożsamości. Życie bez Boga to wiara w to, że odcinek czasu między narodzinami a śmiercią jest jedyną szansą jaką dostaliśmy. Szansą na to, żeby nauczyć się żyć naprawdę.

[Pokaż inne teksty autora](#)

(Publikacja: 16-02-2006 Ostatnia zmiana: 28-06-2006)

[Oryginał.](http://www.racjonalista.pl/kk.php/s,4600) (<http://www.racjonalista.pl/kk.php/s,4600>)

Contents Copyright © 2000-2008 by Mariusz Agnosiewicz

Programming Copyright © 2001-2008 Michał Przech

Autorem tej witryny jest Michał Przech, zwany niżej Autorem.

Właścicielem witryny są Mariusz Agnosiewicz oraz Autor.

Żadna część niniejszych opracowań nie może być wykorzystywana w celach komercyjnych, bez uprzedniej pisemnej zgody Właściciela, który zastrzega sobie niniejszym wszelkie prawa, przewidziane

w przepisach szczególnych, oraz zgodnie z prawem cywilnym i handlowym, w szczególności z tytułu praw autorskich, wynalazczych, znaków towarowych do tej witryny i jakiegokolwiek ich części.

Wszystkie strony tego serwisu, wliczając w to strukturę podkatalogów, skrypty JavaScript oraz inne programy komputerowe, zostały wytworzone i są administrowane przez Autora. Stanowią one wyłączną własność Właściciela. Właściciel zastrzega sobie prawo do okresowych modyfikacji zawartości tej witryny oraz opisu niniejszych Praw Autorskich bez uprzedniego powiadomienia. Jeżeli nie akceptujesz tej polityki możesz nie odwiedzać tej witryny i nie korzystać z jej zasobów.

Informacje zawarte na tej witrynie przeznaczone są do użytku prywatnego osób odwiedzających te strony. Można je pobierać, drukować i przeglądać jedynie w celach informacyjnych, bez czerpania z tego tytułu korzyści finansowych lub pobierania wynagrodzenia w dowolnej formie. Modyfikacja zawartości stron oraz skryptów jest zabroniona. Niniejszym udziela się zgody na swobodne kopiowanie dokumentów serwisu Racjonalista.pl tak w formie elektronicznej, jak i drukowanej, w celach innych niż handlowe, z zachowaniem tej informacji.

Plik PDF, który czytasz, może być rozpowszechniany jedynie w formie oryginalnej, w jakiej występuje na witrynie. **Plik ten nie może być traktowany jako oficjalna lub oryginalna wersja tekstu, jaki zawiera.**

Treść tego zapisu stosuje się do wersji zarówno polsko jak i angielskojęzycznych serwisu pod domenami Racjonalista.pl, TheRationalist.eu.org oraz Neutrum.eu.org.

Wszelkie pytania prosimy kierować do redakcja@racjonalista.pl